

137. GLINIANE NACZYNIA

e h
To co jest kruche i rozsypane

e
W łasce zebrane

h e
Znów całym jest. Moje życie

G D|C
Ty odzyskałeś | zbawiłeś mnie | x 2

G D
Ref: Cudowna jest ta łaska, co
e C
Zbawiła z grzechów mnie
G D
Znalazła mnie, zwróciła wzrok
e C
I mogę widzieć Cię.

G D
Już widzę Twoją twarz
e C
W Twoich oczach widzę, jak kochasz nas

G D
Zmarłeś za ten świat
e C
Żeby w zamian życie mu dać

Zabierasz niemoc, zabierasz winy
I wkładasz skarb swój w gliniany dzban
Więc weź me serce, niech jest naczyniem
Niech widzi świat Twe życie w nas.